

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.7.2012
COM(2012) 409 final

2012/0200 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind autorizarea Republicii Lituania de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele și obiectivele propunerii

În conformitate cu articolul 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹ (denumită în continuare „directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la respectiva directivă, în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 8 februarie 2012, Republica Lituania (denumită în continuare „Lituania”) a solicitat autorizația de a continua să aplice o măsură de derogare de la articolul 193 din directiva TVA.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 4 aprilie 2012, cu privire la cererea înaintată de Lituania. Printr-o scrisoare datată 11 aprilie 2012, Comisia a informat Lituania că dispune de toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii.

Contextul general

Guvernul lituanian solicită prelungirea aplicării mecanismului actual de taxare inversă în ceea ce privește atât livrările de lemn, cât și livrările de bunuri sau prestările de servicii de către persoanele impozabile aflate în procedură de insolvență sau de reorganizare judiciară.

În ceea ce privește livrările de lemn, Lituania s-a confruntat cu existența unui număr considerabil de comercianți care nu și-au îndeplinit obligațiile. Întreprinderile din acest sector sunt adesea întreprinderi mici care au drept obiect de activitate revânzarea sau intermedierea și care dispar frecvent fără a plăti către autoritățile fiscale taxele încasate pentru livrările efectuate; clienții lor dispun însă de o factură valabilă care le permite deducerea TVA.

Adesea, persoanele impozabile aflate în procedură de insolvență sau de reorganizare judiciară nu au plătit autorităților fiscale TVA încasată de la clienții lor. Cu toate acestea, cumpărătorul de bună credință poate totuși deduce TVA plătită.

În cadrul mecanismului de taxare inversă, prin derogare de la regula generală prevăzută la articolul 193 din directiva TVA, clientul (în cazul în care este persoană impozabilă) devine responsabil de plata TVA pentru tranzacțiile naționale.

Această măsură de derogare a fost inițial acordată prin Decizia 2006/388/CE a Consiliului din 15 mai 2006 ⁽²⁾ (aceasta includea, de asemenea, furnizarea de deșuri și resturi de fier, precum și lucrările de construcție, care acum fac obiectul articolului 199 din directiva TVA). Aplicarea măsurii de derogare pentru livrările de lemn, precum și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii de către o persoană impozabilă aflată în procedură de insolvență sau în

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² JO L 150, 3.6.2006, p. 13–14.

procedură de reorganizare judiciară a fost prelungită prin Decizia de punere în aplicare a Consiliului nr. 2010/99/UE din 16 februarie 2010 ⁽³⁾.

Comisia înțelege că situația pe baza căreia s-a acordat derogarea inițială continuă să existe. Lituania susține că, pe baza rezultatelor anchetelor fiscale, derogarea s-a dovedit eficace atât în ceea ce privește livrările de lemn, cât și în ceea ce privește livrările de bunuri și prestările de servicii de către o persoană impozabilă aflată în procedură de insolvență sau în procedură de reorganizare judiciară. Prin urmare, derogarea trebuie din nou prelungită pentru o perioadă limitată.

În cazul în care Lituania are în vedere solicitarea unei noi prelungiri a măsurii de derogare după 2015, aceasta trebuie să transmită Comisiei un raport de evaluare, împreună cu cererea de prelungire, până la 1 aprilie 2015 cel târziu.

Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Derogări similare au fost acordate și altor state membre în temeiul articolului 193 din directiva TVA.

Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii

Nu se aplică.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Consultarea părților interesate

Nu se aplică.

Obținerea și utilizarea expertizei

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

Evaluarea impactului

Propunerea de decizie a Consiliului vizează simplificarea procedurii de percepere a TVA și combaterea unor posibile evaziuni fiscale sau fraude privind TVA și, prin urmare, are un potențial impact economic pozitiv.

Impactul va fi, în orice caz, limitat, datorită domeniului restrâns al derogării.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Decizia autorizează Lituania să continue aplicarea unei măsuri de derogare de la articolul 193 din directiva TVA cu privire la utilizarea mecanismului de taxare inversă în cazul livrărilor de

³ JO L 45, 20.2.2010, p. 10-11.

lemn și în cazul livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii de către întreprinderi aflate în procedură de insolvență sau de reorganizare sub supravegherea instanțelor judecătorești.

Temei juridic

Articolul 395 din Directiva TVA.

Principiul subsidiarității

În conformitate cu articolul 395 din directiva TVA, un stat membru care dorește să introducă măsuri de derogare de la respectiva directivă trebuie să obțină autorizarea Consiliului, sub forma unei decizii a Consiliului. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din motivele descrise în continuare.

Decizia se referă la o autorizație acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie nicio obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit.

Alegerea instrumentelor

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizare din partea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. În plus, o decizie a Consiliului este cel mai adecvat instrument, deoarece poate fi adresată statelor membre în mod individual.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul UE.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Clauza de reexaminare / de revizuire / privind încetarea de drept a efectelor juridice

Propunerea conține o clauză privind încetarea de drept a efectelor juridice.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind autorizarea Republicii Lituania de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 291 alineatul (2),

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) ⁽⁴⁾, în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 8 februarie 2012, Republica Lituania (denumită în continuare Lituania) a solicitat autorizația de a continua să aplice o măsură de derogare de la dispozițiile Directivei 2006/112/CE cu privire la persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) către autoritățile fiscale.
- (2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 4 aprilie 2012, cu privire la cererea înaintată de Lituania. Prin scrisoarea din 11 aprilie 2012, Comisia a comunicat Lituaniei faptul că deține toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a analiza cererea.
- (3) Decizia 2006/388/CE a Consiliului din 15 mai 2006 privind autorizarea Republicii Lituania de a aplica o măsură de derogare de la dispozițiile articolului 21 din a șasea Directivă 77/388/CEE privind armonizarea legislațiilor statelor membre în materie de impozite pe cifra de afaceri ⁽⁵⁾ a autorizat Lituania, printre altele, să oblige beneficiarul la plata TVA datorată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în cazul atât al procedurilor de insolvență sau al procedurilor de reorganizare sub supravegherea instanțelor judecătorești, cât și al tranzacțiilor de pe piața lemnului.
- (4) Decizia de punere în aplicare 2010/99/UE a Consiliului din 16 februarie 2010 privind autorizarea Republicii Lituania de a prelungi aplicarea unei măsuri de derogare de la

⁴ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

⁵ JO L 150, 3.6.2006, p. 13-14.

dispozițiile articolului 193 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽⁶⁾ a prelungit aplicarea măsurii de derogare menționate.

- (5) Anchetele fiscale și analiza efectuate de autoritățile fiscale lituaniene au demonstrat eficacitatea măsurii de derogare în discuție.
- (6) Comisia consideră că situația de drept și de fapt care a justificat aplicarea în prezent a măsurii de derogare în cauză nu s-a schimbat și există în continuare. Prin urmare, Lituania trebuie autorizată să aplice în continuare măsura respectivă pentru o perioadă limitată.
- (7) În cazul în care Lituania are în vedere solicitarea unei noi prelungiri a măsurii de derogare după 2015, aceasta trebuie să transmită Comisiei un raport de evaluare, împreună cu cererea de prelungire, până la 1 aprilie 2015 cel târziu.
- (8) Derogarea nu va avea efecte negative asupra resurselor proprii ale Uniunii Europene provenind din TVA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 2 din Decizia 2010/99/UE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Prezenta decizie produce efecte de la data notificării .

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2015. Orice cerere de prelungire a măsurii prevăzute de prezenta decizie se transmite Comisiei până la 1 aprilie 2015 cel târziu și este însoțită de un raport care să cuprindă o analiză a aplicării măsurii respective.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Lituania.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*

⁶ JO L 45, 20.2.2010, p. 10-11.